

Eugenia og Ludmille Voitekevitch

Eugenia gik på Jyderup Realskole fra I-IV Mellem 1921-24, Mellemskoleeksamen 1924 og Realeksamen 1925¹

Ludmille gik på Jyderup Realskole fra I-IV Mellem 1924-27, Mellemskoleeksamen 1927² og ses på profilbillede 1927/28

"Eugen" og "Milla" Voitekevitch

Det er den 5. april 1978, 50 år siden, der skete en så rystende begivenhed i den ellers så fredelige og idylliske landsby, Bjergsted pr. Jyderup, at det blev omtalt i både ind- og udland og aldrig vil blive glemt af de Bjergstedboere, som endnu husker tragedien.

Et af de endnu talende beviser for den sørgelige begivenhed, hvor en russisk familie blev udslettet, er at finde på bakkeskråningen bag kirken, hvor der med russiske bogstaver står. Ingeniør Viktor Voitekevitch, 44 år, Vera Anatojevna, 40 år, Fedorovna Cvijefskaja, 62 år. Eugenia, 19 år, Ludmille 15 år. 5. april 1928.

Med danske bogstaver er tilføjet: Ofre af den russiske tragedie. Ingeniør Voitekevitch familiegravsted.

Den 5. april 1928 var en skærtorsdag - dagen eller rettere natten før dagen, hvor ingeniør Voitekevitch, tog den frygtelige beslutning, efter lang tids fortvivelse, at udslette sin familie og slutteligt tage sit eget liv.

Ti år forinden, efter den russiske revolution, var familien mellem de mange der flygtede og i Bjergsted, hvor de købte en lille landbrugsejendom og bl.a. oprettede hønseri, fandt familien ret hurtigt til, ikke mindst takket være børnene, som fik mange kammerater og populært blev benævnt Eugen og Milla. Der stod respekt om den lille, fremmede familie, kultiverede og velklædte mennesker. Fedorovna var mor til fru Voitekevitch. Fru Vera var bl.a. dygtig til at spille klaver og spillede jævnligt hos skomager Clausens, hvis søn var den lykkelige ejer af et klaver. Mange børn og unge kom i hjemmet, hvor der blev sunget meget, spillet komedie, osv. Der gik, efter hin mørke skærtorsdag, mange gisninger om, hvad der kunne have drevet den

russiske ingeniør til at dræbe sin hustru, sine børn og til sidst sig selv, samt forsøge at slette sporene ved ildspåsættelse. Det sidste lykkedes ikke fordi han havde glemt at lukke vinduerne op, så ilden kunne få luft.

Alle mente, at vide, at en gæld, der ikke kunne ses udvej for at afvikle, kunne være årsagen, andre havde hørt om, at familien, som flygtninge følte sig truet og der i dagene forinden var kommet forseglede breve. Ingen vidste dog noget med sikkerhed, men helt sikkert var det, at ingeniøren havde skrevet breve til sine kreditorer, for at oplyse dem om, at når hus og jord var solgt, kunne de få deres tilgodehavende.

"Onsdag aften, den 4. april (1928), var Eugen og Milla på besøg og ringede til købmanden for at bede ham spørge forældrene, om de måtte overnatte hos deres kammerater. Faderen, svarede nej. De kom hjem - til deres hårde skæbne. Fire - antageligt sovende mennesker - blev dræbt ved øksehug. Halm blev bredt ud på gulvet, petroleum hældt over og antændt, hvorefter - sådan rekonstrueret af politiet - han med et reb er gået op på loftet for at sætte punktum for sit eget liv. En tragedie var fuldbyrdet, men den greb så dybt ind i Bjergsteds hverdag, at den aldrig helt er slettet ud, så lidt som navnene på den frønnede sten, der nu er sat hen i et hjørne af graven og denne er dækket af græs. Næsten som et symbol for, at også mindet er ved at være udvisket. Men det er der, for under græsset, hviler den engang så lykkelige russiske familie, som mente at have fundet et fristed i den kønne landsby" .. gemt mellem bakkerne³

Kilder:

Kilde 1: Jyderup Realskoles årsberetninger 1921-1926

Kilde 2: Jyderup Realskoles årsberetninger 1924-1928

Kilde 3: Kalundborg Folkeblad 5. april 1978 - Trist 50 års minde i Bjergsteds historie

Note:

I Kalundborg Folkeblad 7/5.1969 side 6 og 12/5.1969 side

6 er 2 artikler; Dystert minde stadigvæk samtaleemne og

Hvem kørte for russeren